

Holmenkollen Sanatorium 16 Mai

Min Dyre Nina!

Jeg kan nok ikke sige hvor det var
diligent, at fra dit Brev! Helt Hjertets
Tak for det! Men det var lidt at
de i Notallet ikke havde lidt for mig
— de havde det i Teleferica. Jeg skrev
og saa dit og det var du kanskje heller ikke
faar mere sin Aarke Brev for mig
ade: Bergen. Jeg er vist nok borte
for at plage dig med at min
gjøre men jeg troget opp, at talke
for dit dilige Brev hvis Formod og
saa helt som forstaa og jeg synes,
at lidt maatte bli helt sanderment
for du saa man bare levde paa
Stumpene, hvis man ikke sander
har den Lykke, at bringe alle
dun den kaffer saa de aldrig

glæmmer Dig men skænner paa
Dig som en Fest for Sjælene.

Det man ser Dig en stor Trøst
of Opmerksomhed med i Livets
"Øde. Denne Vaar er jeg vist
overprøvet nokken og jeg synes det
er saadan Naade of Forbønn, at
man altid under den Kaar
lige Skjæne of friske Luft naar som
en man altid vilde minde
Menneskene om Guds Barmhertighed
Gode of Skjæbnen.

Før nogle Dage heroppe
da Jens fik en kort Forie of oppe
vilde vilbringe den over i saa delig
Natur. Det tænkte man kunde
være lidt anderledes og de vilde
Pletter osv. Der er en
en Skand isagars of det vilde Dig
saa meget. Vi er glade fordi

Minna har besluttet endelig at tage
at paa en Kure for sine Gigtlidde.
Hun reiser til Wiesbaden Lørdag
og vi haaber det skal gaae meget godt.

Men saa du er snart dit Hus
fuldt af Gæster og fuld af rothen
Klang. Men bidst du at den
Nærsk Du har i Dig selv,
kon delij, Minna! Tak for hvor
du er! Men saa du
aldrig ikke pleje Dig med
at sove paa dette - men for
der tiden helt optaget med
Hus og Gæster (og vil vel haad det
er) men du sender nok
imidlertid en god og kjærlig Tanke
til mig som altid ligger efter
Dig.

Min Betty.

Til du vilde din Løst og varmt.